

[Jørgen Jørgensen.]

Interesser, som der er at varetage af danske Udsendinge paa disse Poster.

Jeg har med stor Interesse hørt den højtærede Udenrigsministers Forsvar for Udenrigsministeriets højeste Embedsmænd over for den Kritik, der har været rejst imod dem. Jeg deler den Opfattelse, som den højtærede Udenrigsminister gjorde gældende. Ogsaa jeg mener, at Udenrigsministeriets højeste Embedsmænd i disse Aar har udført et meget fortjenstfuldt Arbejde til Gavn for vort Folk. De tog Hundevagten og blev paa deres Post, da det havde været lettere og mere bekvemt at sige fra og gaa sin Vej. Mange Handlinger, som blev foretaget i disse Aar, bedømmes nu anderledes, fordi Forholdene nu ses i et andet Lys og man undertiden glemmer, hvordan Vilkaarene var, da Handlingerne blev foretaget. Vi har alle, naar bekymrede Forældre eller andre Paarørende kom til os, været med til at paakalde Hjælp fra Udenrigsministeriets højeste Embedsmænd, og vi gik aldrig forgæves, naar vi gik over i Udenrigsministeriet og bad om deres Bistand. De tog med Alvor og stort Mod Opgaverne op over for Tyskerne, og de har deres Andel i, at mange Danske, der var kommet i Tyskernes Hænder, slap levende fra det. Mange sidder rundt omkring i Landet i Dag og er taknemmelige over den Hjælp, der af Udenrigsministeriets Embedsmænd blev ydet i en ond Tid. Naar dette er Tilfældet, saa skal disse Embedsmænd ogsaa vide, at vi paaskønner det Arbejde, de udførte, og jeg vil anse det for en daarlig dansk Gerning, om vi nu bagefter stillede os kritisk over for de Folk, som sad i denne vanskelige Stilling og stod over for disse vanskelige Opgaver.

Den Betydning, det i det hele taget havde for det danske Folk, at vi bevarede Administrationen i disse Aar i gode danske Mænds Hænder, kan vanskeligt overvurderes. Jeg har i sin Tid været med til at tilraade vore højeste Embedsmænd, at de blev paa deres Post. Jeg mener fremdeles, at det var rigtigt, og jeg mener, at vi alle er disse Embedsmænd megen Tak skyldig, fordi de løste den tunge Opgave, de fik overdraget, paa en Maade, der ikke alene tjener dem selv til Ære, men ogsaa var det danske Folk til Gavn.

Jeg er derfor glad for, at Udenrigsministeren har taget saa haandfast paa de Ting, som han har. Loyale og trofaste Embedsmænd i et Folk maa kunne stole paa, at de, naar de udfører deres Gerning i Pligt troskab og Ansvarsfølelse som de Em-

bedsmænd, det her drejer sig om, ikke bagefter skal faldes i Ryggen, men skal have den Anerkendelse fra de ansvarlige Myndigheder, som de har Krav paa. Det er Betingelsen for at kunne fastholde og bevare en hæderlig Embedsstand i Landet, og derfor takker jeg Udenrigsministeren for det klare Standpunkt, han har taget. Jeg har fulgt disse Ting paa saa nært Hold gennem disse Aar, at jeg ved, at Udenrigsministeren har Ret i den Opfattelse, han gjorde gældende.

Svend Nielsen: Paa mit Partis Vegne skal jeg tilsige vor Medvirken til Gennemførelse af det her foreliggende Lovforslag om en Udvidelse og vel ogsaa delvis en Omlægning af Landets Udenrigstjeneste, en Udvidelse, der naturligvis er affødt af de Forskydninger, som Krigen har medført.

Jeg vil benytte Lejligheden til at henstille til den højtærede Udenrigsminister at tage Hensyn til visse Erfaringer, som mit Fags Udøvere, Søfolkene, har høstet, naar de ved forskellige Lejligheder har henvendt sig til vore Repræsentanter derude i Verden. Disse Erfaringer har ikke altid været ligegode. Jeg tænker her særlig paa de Erfaringer, som det menige Mandskab af og til har høstet. Forholdet har nemlig i en Del Tilfælde været det, at naar man har henvendt sig til vore Repræsentanter ude omkring i Verden for at søge Vejledning, saa har det menige Mandskab meget ofte faaet en mindre demokratisk Behandling, og derfor tror jeg, det er et meget stærkt Ønske hos vort Lands Søfolk, en Stand, som jo ogsaa dette ærede Ting ved forskellige Lejligheder har prist for den Indsats, den har gjort, at der fra den øverste Ledelse af vort Lands Udenrigspolitik gøres noget for at fjerne den, skal vi sige noget bureaukratiske Holdning, man ret ofte støder paa derude.

Det maa maaske være mig tilladt blot med et lille Eksempel at understrege, hvad det er, jeg henviser til. Jeg husker et ganske bestemt Tilfælde, hvor der om Bord i et af vort Lands større Fragtbaade var opstaaet visse Skærmydsler mellem det menige Mandskab og Skibets Ledelse. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa Karakteren af disse, men det affødte, at man maatte henvende sig til den Mand, der repræsenterede Danmark, og denne Repræsentant fik forelagt Sagen. Svaret var kort og godt det, at uanset hvad Befaling den øverste Ledelse af Skibet har givet, skal den følges; selv om I bliver beordret til at springe udenbords, har I at gøre det. De Folk, der repræsenterer